

Všechno, co jste kdy chtěli vědět o pornu, ale báli jste se zeptat.

Mgr. Martin Chochola

katedra psychologie FF UK v Praze,
Extima, s.r.o.

Za posledních pět let, co se zabývám s vydatnou pomocí Petra Weisse výzkumem sexuálně explicitních materiálů, jsem mnohokrát přednášel o výsledcích tohoto zkoumání. Data, čísla, obrázky... někteří si na to i vzpomínají, jak vyplynulo z předchozích diskusí, což mne těší.

Letos jsem však byl zařazen do této humorné sekce, a jak se zdá, se všelijakými koeficienty, procenty, korelacemi neobstojím. Nabízím Vám tedy pohled z druhé strany - vždyť výzkum sexuálně explicitních materiálů s sebou nese jen suchou statistiku a metodologii...

Tradiční věda má mnoho podob. Zkoumání hambatých obrázků s sebou leckdy nese situace vysloveně humorné. Tak například poněkud netradiční nastavení partnerského vztahu: Málokdo má přítelkyni, která, když najde svého drahého sedět o půlnoci před monitorem plným rozcabených nohou, ho polituje, že chudák ještě pracuje. A ještě navíc se ho starostlivě zeptá, jestli k tomu nechce uvařit kávičku.

Dále, a to je pro tento příspěvek důležité, zkoumání sexuálně explicitních materiálů přináší poněkud netradiční nastavení v sociálních sítích. Jakýkoliv člověk, s kterým jste se před chvílí seznámili, se dříve nebo později zeptá, co že to děláte. No a lhát nemá smysl, protože o pár minut později by jim to někdo z vašich známých stejně propíchl. Informace „o tom, kterej se vyzná v tom pornu“, se následně šíří rychlostí blesku. Stejně jako je dobré mít kontakt na šikovného lékaře, advokáta, finančního poradce, instalatéra nebo zámečníka, hodí se lidem kontakt na experta přes porno. Co kdyby, že jo...

Myslím, že většina z vás je na tom podobně – teda ne přes to porno, ale přes svou expertskost ve svém oboru...

Vybral jsem pro tuto konferenci tři dotazy, se kterými se na mě obrátili zcela neznámí lidé nebo instituce v průběhu posledních několika měsíců:

Dotaz první. Soukromě nazvaný „Muži a ženy - najdi sedm rozdílů“

Vážený pane Magistře... blabla, úvodní řeči přeskočím...

Každý měsíc na naší redakční radě rozmyšlíme, jakým obsahem naplníme pravidelný magazín (série článků) na našem internetovém portálu. Je nás v redakci pět - dva muži, tři ženy. My muži preferujeme (samozřejmě) nějaká lechtivá, erotická témata, a zatím se nám nedaří přesvědčit naše kolegyně. Ty si vymýšlí všelijaké kosmetiky, výlety do přírody, gastronomii, kulturu. Vzhledem k demokratickému nastavení hlasování (většina vyhrává) nás muže těmito pičovinami ženy vždy přehlasují a my pak jsme nuceni partyzánsky „pomužštovat“ jejich plytké texty. Tu umístít vedle vlasového kondicionéru lubrikační gel, tuhle přidat k těsilové blůzce za čtyři výplaty krajková tanga. Občas se sabotáž zdaří, občas je odhalena a nastává peklo.

Již několikrát jsme se s našimi ženami pustili do diskuse, proč se erotickým tématům v našem magazínu vyhýbají. Diskuse končila vždy stejně: byli jsme označeni za šovinistická prasata, kteří by chtěli mít stránky plné pornografie - nejlépe makrofotografií roztažených nohou a vyholených klínů. Ne ne, bráníme se: píšeme přece i pro emancipované ženy! Mějme vedle roztažených nohou ztopořený pyj! Mějme vedle vyholeného klínu pořádného macka bez jediného chloupku!

Dále již diskuse nepokračuje, neb ženská část osazenstva opouští místnost s výrazem „jdu zvracet“.

Proč nám to dělají? Proč my (muži) se můžeme z těch ženských vagín zbláznit a ony (ženy) nás považují za to, čím se je snažíme navnadit?

Co na to říci? Odpověď hledejme v učených knihách. Před patnácti lety překládal (poněkud partyzánsky) Radim Uzel knihu F.M.Christensena Pornography - The Other Side. A právě Christensen, koketující s kulturní antropologií, přináší kýženou odpověď: Na světě neexistuje taková kultura, kdy by muži pohledem na ženský genitál nebyli vzrušeni (pane redaktore, možná jste šovinistické prase, ale to je

normální). Současně neexistuje taková, v níž by ženy jako skupina hledaly potěšení v pohledu na mužský genitál (čili chování vašich kolegyně je, pro Vás bohužel, také normální. Vizualno je doménou mužů, ženy (a to i lesbické) preferují vzrušení dotykové.

Co z toho plyne? Pane redaktore, začněte vaše kolegyně řádně osahávat. Možná nad těmi vašimi prasárnami přivrou oči...

Dotaz druhý. Neboli „Sám jako kůl v plotě“

Hezký den. Jsem studentem pátého ročníku filosofické fakulty a v poslední době si uvědomuji, že mám asi problém. Minimálně ve srovnání s okolím. Většina mých přátel žije v párovém svazku se svou milou/milým, zařizují domácnost, pořizují psa, staví dům, plodí děti... A já... nic. Ačkoliv jsem schopen normálně souložit a občas nějakou tu holku sbalím, nijak netoužím po romantickém vztahu „dokud nás smrt nerozdělí“. Rodina, společné bydlení... brr, z toho mi naskakuje husí kůže. Sexuální apetýt mám plně zachován - cca obden zasedám k počítači, vyhledávám pornografické materiály a masturbuji. Uspokojuje mě to. Uspokojuje mě to mnohem více než namáhavé „balení“ potenciálních žen a následné tři týdny galejí - vodění za ručičku, kupování Sex on the Beach, večerí a kin, dokud se dotyčná dáma nevolí, že mi dá. A i když mi pak dá, hodně rychle mě pak napadne: tak, a co dál? Jak se zbavíš téhle?

Svoji situaci nemíním v dohledné době nijak radikálně řešit, nicméně by mě zajímalo, zda má sexuologie pro mou situaci nějaké teoretické kategorie, názvy, diagnózy...

Co na to říci? Spolu se zkoumáním promiskuity (střídání partnerů) se objevila potřeba nového pojmu, který by měl popsat, do jaké míry potřebuje jedinec citovou nebo i fyzickou blízkost a závazek vztahu, než, nebo když se pouští do sexuálního styku. Tento pojem se označuje jako sociosexualita.

Lidé, kteří mají sociosexuální orientaci nezávaznější, navazují vztahy, které se vyznačují menší angažovaností, menší oddaností, menší láskou, menší závislostí, menší potřebou trávit společný čas.

Co z toho plyne? Pokud se v dohledné době vaše situace ještě více zradikální, neváhejte mě kontaktovat. Zavedeme nový pojem: socioAsexualita... nebo Asociosexualita?

Dotaz třetí. Spolu s Freudem nazvaný „Pouhá slova mohou člověka dovést k blaženosti, nebo naopak ke dnu utrpení...“

...Ráda lepím svému drahému po bytě vzkazy na žlutých lístečcích - ne takové ty „kup chleba, mlíko a dva jogurty“, ale vzkazy milostné. Vymýšlím je vlastně už dva roky a občas je těžké se neopakovat, ale: nyní se blíží datum, kdy drahý bude mít kulaté narozeniny. Chtěla bych ho překvapit něčím výjimečným. Něčím, co bude něžné jako satén a zároveň erotické jako rozžhavená láva. Něčím extra! Prosím Vás, neznáte v literatuře, na internetu nebo z jiných zdrojů seznam nějakých TOP ten vět, frází, výroků, kterými bych se mohla inspirovat?

Co na to říci? Top ten neznám. Odborná literatura nepomáhá. Neví-li výzkumník kudy kam, uchyluje se k lidové tvořivosti... Po hodině surfování internetem jsem ho našel: Nejerotičtější slovo!

Patrně nejerotičtější české slovo je HOTAM. Jeho slovní druh je neurčitý - podle kontextu se pohybuje od podstatného jména až po sloveso, jak můžete jistě posoudit v dále uvedených příkladech.

Hotam je tzv. erotizující lingvistická konstanta - to znamená, že samo o sobě je to slovo takřka bezvýznamové, leč vložením do libovolné věty zvyšuje její QL (quocient libidum). Odborníci i lidé s dobře vyvinutým jazykovým citem dokáží dobře odhadnout, v jakých větách a na jakých místech hotamu používat - tak, aby Quocient libidum byl pokud možno maximální. Odborně použitý hotam působí vkusně, nenásilně a jeho QL přitom dopadá s drtivou silou - při neodborném zacházení může naopak způsobit prudký nárůst animálních asociací, což rapidně snižuje QL sdělení! Vulgárně užitý hotam dokonce sníží QL až do záporných hodnot a vzroste tedy QA [quocient antipatii]. Redundance hotamů snižuje jejich užitnou hodnotu, užívejte jich tudíž s mírou - jeden správně užitý, silný hotam má několikanásobně silnější účinnost (a vyšší QL) než více špatně a často použitých hotamů...

A nyní již ukázky použití:

Jako větná vsuvka:

- Rád bych ti ho tam něco řekl...
- Pozdrav ti ho tam pánbůh! - Dejž ti ho tam pánbůh!
- Omluvte mne, musím si ho tam odskočit.
- Smím ho tam prosit? Račte ho tam dále!
- Chtěl bych vám ho tam za všechno poděkovat.

Nahrazení ukazovacího zájmena "to":

- Velmi by mne ho tam potěšilo.
- Rád ho tam pro vás udělám.
- Mohu ho tam tak nechat?
- Viděla jste ho tam někdy?
- Kolik ho tam stojí? - Stojí ho tam celkem málo.

Nahrazení částice "se":

- Dobré jitro! Jakpak ho tam máš?
- Jak ho tam dneska cítíš? - Děkuji, cítím ho tam velmi příjemně.
- Dovolte, abych vám ho tam představil.

Místo libovolného podstatného jména:

- Kolik je ho tam?
- Nemáš ho tam? - Ano, mám ho tam.
- Potřebuji ho tam.
- Nezapomeň si ho tam!

Co z toho plyne? Mnohá další použití již ponechám na vás. Jak vidíte, je toto slovo velmi univerzální a použitelné v každé situaci. Užívejte je rádi, často, ale vždy s mírou a rozmyslem.

Díky za pozornost a mějte ho tam krásně.

V Uherském hradišti, dne 21. 5. 2009